

Spåvalsens.

Text av N. G. Granath

När man stegar ombord,
vill man veta ett ord
om de öden, som vänta å vinka.
Å då spår man sig först
för att stilla sin törst
å jag tror på de utan att blinka.
Så en kväll satt jag i Tokio
hos en käring vid ett bord.
Hon tog fram en kortlek, la' stjärna å sa:
"Är de något särskilt, som herren vill ha?
Eran far har köpt en kåk i Hjo
å förstört sin nya Ford
å så finns här dödsfall på grund utav slarv.
De' betyder fyra-fem tusen i arv".

R e f r ä n g :

Men de' ä livat ändå,
för hur jag än håller på,
så nog ä jänterna kring mig minst två å två.
De' måtte va' någe visst.
Ja, tacka tusan för sist,
man är väl svensk så de kan förslå.

Det känns kusligt ibland
sådär långt ifrån land
när man sjunger för fisken i havet.
Men man tror liksom på,
att hon hör mig ändå
å har glädje å trevnad utav'et.

Tills en dag det kom ett blomsterkort
med sitt märke opp å ner.
Det betyder kärlek förstås med en ros,
men det var som fan vad den rände sin kos.
Jag blev arg, som kanske ej jag bort
å så skrev jag aldrig mer.
Fast nog kom det dyvåta brev å kuvär.
Men att läsa dom var ett himla besvär.

R e f r ä n g :

När jag kom till Algier,
fick jag se en fakir,
som stack kniven igenom sin dotter
å när allting var slut
å hon var som förut,
gick jag fram med en påse med gotter.
Hon förstod på mig att jag begrep,
"De är mycke enkelt", sa han med sin kniv.
"De har jag hållit på med i hela mitt liv".
Jag försökte samma kväll hans knep
på väninnan, som var med.
Men hon blev förvånad å damp som en stör.
Så de hade jag minnsann ingenting för.

R e f r ä n g :

Jag fick spå mig på nytt.
För vad det har betytt,
ser du själv, fast du inte är skrockfull.
Men hon prata' i trance
om allt vackert, som fanns,
så hon ljög mig förmodligen smockfull
"När ni går så spring så fort, ni kan
i den riktning, som ni står.

Men ni måste blunda, om de skall slå in,
som jag läser ut av den högre magin"....
Ja för all del, det kan visst gå an.
Jag är inte rädd ett spår....
Å så satt' jag fart ganska lycklig å glad,
tills jag svimma' av mot en vacker fasad.

Skannat av Svenskt visarkiv (Statens musikverk)

Se Vis- och låtregistret: <http://urn.kb.se/resolve?urn=urn:nbn:se:statensmusikverk-6340>